

CAROLINA
COMETS
BONUSOVÝ
MATERIÁL

SÉRIA CAROLINA COMETS

TEAGAN HUNTER

CAROLINA
COMETS
BONUSOVÝ
MATERIÁL

TEAGAN HUNTER

ZELENÝ
KOCÚR

Z anglického originálu Teagan Hunter: Carolina Comets Bonus Content
preložila Zuzana Hučková

Translation © 2026 by Zuzana Hučková
Zodpovedná redaktorka: Silvia Palušková
Jazyková korektúra: Mária Danihelová

Copyright © 2022, 2023, 2024 by Teagan Hunter
Slovak edition © 2026 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o., 93101 Šamorín,
Morušová 5, Slovensko
Webová stránka: zelenykocur.sk
E-mail: redakcia@zelenykocur.sk

Návrh obálky: Emily Wittig Designs
Grafická úprava: Design Amorandi
Grafická úprava obálky: Zsuzsi Kispál

ISBN 978-80-69010-80-2
EAN 9788069010802

Všetky práva vyhradené. Len pre vaše potešenie. Táto kniha nesmie byť znovu predávaná ani darovaná ďalším ľuďom. Ak ste si túto knihu nezakúpili alebo nebola zakúpená len pre vašu potrebu, vráťte ju a kúpte si vlastný výtlačok. Ďakujeme, že nepodporujete pirátstvo a rešpektujete nespočetné množstvo hodín, ktoré autorka strávila pri tvorbe knihy.

Tento príbeh je vymyslený. Mená, postavy, obchody, miesta a udalosti sú buď výplodom autorkinej fantázie, alebo fiktívne využité. Akákoľvek podoba so skutočnými ľuďmi, živými či mŕtvymi, alebo skutočnými udalosťami je čisto náhodná.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná v elektronickej ani tlačenej forme vrátane systémov na ukladanie a získavanie informácií bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľstva s výnimkou stručných citátov použitých pri recenzii knihy.

POZNÁMKA AUTORKY

Písanie bonusového materiálu ku Carolina Comets som si poriadne užila a pripadalo mi zábavné vložiť ho do jedného paperbacku pre všetky vášnivé zberateľky.

Dokonca som pridala aj úplne nový, doteraz nezverejnený bonusový obsah zasadený do budúcnosti.

Všetko som rozdelila podľa jednotlivých kníh a tie najnovšie scény nájdeš úplne na konci.

A ešte niečo – táto kniha je na istých miestach dosť explicitná.

Varovala som ťa. ;-)

**PUKOM DO
SRDCA**

TEAGAN HUNTER

VÝROČIE

„Nemôžem. Už nie.“

„No tak. Teraz to nevzdávaj. Veď už toho veľa nezostáva.“

„Ja zomriem.“

„Nezomrieš. Len dramatizuješ.“

„Môj výživový poradca ťa zabije.“

„John? Toho sa nebojím.“

„Mal by si. Je síce tichý, ale keď sa nahnevá, je – počkaj, ty si si práve rozopol nohavice?“

„Áno, a tvoj odsudzujúci tón momentálne neviem veľmi oceniť.“

Harper ku mne natrčí vidličku s kúskom čokoládovej torty.

„Jedz.“

S ťažkým povzdychnutím sa vzdám, nakloním sa dopredu a zjem posledný kúsok torty za pätnásť dolárov. Hej, brutálna cena za jeden jediný kúsok, ale musím povedať, že ten jej úsmev za to stál.

V momente, keď nám tú tortu položili na stôl, som vedel, že ju budem dojedať ja. Za ten rok s ňou som si na to už vlastne zvykol. Oči má väčšie než žalúdok a len málokedy doje celé jedlo – na tanieri vždy niečo nechá a potom ho posunie mo-
jím smerom.

Opre sa dozadu v kresle a odtlačí prázdny tanier. Ruku si položí na brucho a sťažka vydýchne. „Prosím, toto mi pripomeň, keď si budem chcieť nabudúce po takom obrovskom jedle objednávať dezert.“

„Pripomeniem.“

Uškrnie sa, lebo aj ona sama vie, že je to zbytočný sľub. „Ďakujem za večeru. Dnešok bol...“ Zatrásie hlavou a zasnene sa usmeje. „... jednoducho úžasný.“

„To ešte nie je všetko.“

„Čože? Nie. Nie, už nie. Dnes si ma už rozmaznával až-až.“

Je to pravda. Rozmaznával som ju. Deň sme začali šiškami v posteli, potom nasledoval sex, po ňom obed, nato ďalší sex. A niekde medzi týmto všetkým som jej ešte podaroval lístky na hororový festival, na ktorý sa chcela ísť pozrieť, a výlet do Škótska – to len tak. Musela mi však sľúbiť, že ma neopustí kvôli nejakému sexi Škótovi s prízvukom. Súhlasila.

Zahryzne si do spodnej pery. „Viac už nezvládnem. A cítim sa zle, že som zabudla.“

„A čuduješ sa, že si zabudla? Takto pred rokom si ma v aute hodiny presviedčala, že tá vec sa nikdy nestala.“

„Raz ťa takmer prejdem autom a ty mi to nevieš zabudnúť.“ Hravo prevráti oči. „Nemôžem uveriť, že si to ešte pamätáš.“

„Pokúsila si sa ma zabiť. Jasný, že si to pamätám.“

Zoznámili sme sa presne pred rokom.

A všetko sa zmenilo.

Na jednej strane sa mi ťažko verí, že už ubehol celý rok, no na druhej strane je ťažké uveriť, že bol len jeden. Mám pocit,

akoby som ju poznal odjakživa – a myslím to tým najlepším možným spôsobom.

„Už je to rok. Chápeš to?“ spýta sa, akoby mi čítala myšlienky.

„Vôbec mi to nedochádza.“

„Je to šialené. Toľko vecí sa zmenilo. Ty a ja. Získal si Stanleyho pohár. Potom tvoja zmluva. A Ryan...“

„Rhodes.“ Pokrútim hlavou nad tým, do čoho sa zasa namočil. „Je to šialené.“

„Je.“ Prikývne. „Si si istý, že na dnes sme ešte neskončili? Nemôžeme ísť proste domov a len tak sa túliť?“

Snažím sa netváriť ako idiot, keď povie „domov“.

Môj hokejový rozvrh je čisté šialenstvo, takže som jej hneď na začiatku navrhol, aby sa ku mne nastáhovala. Dávalo to zmysel – aj tak sme spolu trávili všetok voľný čas. Ale ona mojej ponuke odolávala. Dokonca mi povedala nie aj na Vianoce, keď som to nadhodil ako veľkú vec. Až toto leto, počas nášho oslavného výletu do Vegas, povedala áno. Domnievam sa, že to odkladala, kým Carolina Comets nevyhrajú pohár, aby ma nerozptyľovala, no zároveň viem, že mala strach.

Teraz sú to asi dva mesiace, odkedy spolu bývame, a ja stále čakám na tie momenty, o ktorých všetci hovoria – že ma začne vytáčať jej dievčenský bordel v sprche alebo že na mňa bude kričať, aby som hádzal ponožky do koša na bielizeň. Lenže zatiaľ sa nič také nestalo. Dopekla, počas sprchovania sa väčšinou len hlúpo usmievam, keď vidím tie prekliate fľaštičky, ktoré rozhodne zaberajú priveľa miesta. Som do nej taký paf, až je to choré. A milujem to. Milujem ju.

„Záleží na tom, ako to myslíš,“ poviem. „Je ,túlenie‘ tajný kód pre ,sex‘ alebo sa len budeme túliť?“

Narovná sa, oči sa jej rozšíria a nervózne sa rozhliadne, či nás niekto nepočul. „Collin!“

„Čo?“ Pokrčím plecami. „Akoby sa na to nechystali všetci v tejto reštaurácii. Nezaplatíš pätnásť dolárov za kúsok torty, ak nechceš sexovať s osobou, ktorej si tú tortu kúpil.“

„Nie som si úplne istá, ako sa mám pri tejto vete cítiť.“

„Pomôže, ak poviem, že aj keby sme šli len do drive-thru, môj plán by to nijako nenarušilo? Lebo áno, presne taký je môj plán: dnes večer si s tebou zašukať, Harper.“ Nakloním sa cez stôl a zachytím pohľad jej modrých očí. „Plánujem ťa vziať domov, prehnúť cez operadlo gauča a trtkáť ťa otočenú k tým oknám, ktoré tak miluješ, až kým hviezdy vonku nevyhasnú a neobjaví sa ranné svetlo, a ty budeš mokrá, ubolená a budeš ma prosiť, aby som prestal.“

Oči jej tmavnú s každým mojim slovom a pod stolom si popoťahuje svoje šialene úzke džínsy. „Som pripravená ísť domov, Collin.“

Opriem sa v kresle, predstierajúc, že vták sa mi práve nesnaží roztrhnúť nohavice, a vypijem zvyšok whisky.

„Ešte nie.“ Prisahám, že počujem kňučanie. Odsuniem sa od stola a podám jej ruku. „Pod.“

Nechá sa vytiahnuť na nohy. Prirazím si jej telo k svojmu, vnorím ruku do jej vlasov a zakloním jej hlavu. Pozrie sa na mňa s čistou túžbou v očiach. Pery má jemne pootvorené a čaká, že sa k nim skloním. Že ju pobožkám.

A ja ju chcem pobožkať. Strašne.

Ale neurobím to – pre dobro nás oboch.

Keď ju pustím, v očiach jej prebleskne sklamanie, ale viem, že to chápe.

Na stôl hodím pár stoviek dolárov – oveľa viac, než bežne dávam na jedlo, ale dnes je výnimočný večer –, položím jej ruku na kríž a spoločne vyjdeme z reštaurácie.

„Čo máš ešte pripravené?“ spýta sa, keď obchádzame parkovací dom.

„Uvidíš.“

„Dúfam, že to nie je ďalšie jedlo. Lebo ak áno, tak sa ospravedlňujem, ale tie epické sexuálne plány budú musieť počkať.“

Ani náhodou. „Nie je to jedlo.“

„Dobre. Ale aj tak... čo to je?“

To je ďalšia vec, ktorú som sa za posledný rok naučil. Harper nezvláda prekvapenia. A presne preto ju nimi tak rád rozmazávam.

„Jasné, jasné, nepovieš mi to. Ale vedz, že by som bola úplne spokojná, keby sme išli domov.“

„To hovoríš stále. Začínam si však myslieť, že ti ide len o jedno – aby si ma vyzliekla.“

„A ty ma nechceš nahú?“

Zastavím sa uprostred chodníka.

Harper si to všimne až po pár krokoch.

Otočí sa ku mne a nadvihne obočie.

„Nie je jediný deň, keď by som s tebou nechcel byť nahý. Nikdy.“

„Ja...“

„CHCEM BYŤ NAHÝ S HARPER KELLYOVOU!“

Zakričím to. Zakričím to, lebo chcem, aby to pochopila. Zakričím to, aby jej bolo nad slnko jasnejšie, že po ničom na svete netúžim viac.

„Collin!“ Vrhne sa ku mne a zakryje mi ústa rukou. „Toto nemôžeš robiť. Ty si... no, ty!“

„Hehazmihuhvehíš?“

„Čože?“

Stiahnem jej ruku zo svojich úst. „Teraz mi už veríš?“

„Áno!“ Smeje sa. „Verila som ti už predtým, ty psychoš.“

„Myslel som si, že máš slabosť pre psychopatov.“

„Pre *fiktívnych*. Nie psychofrajerov.“

„To beriem.“

Chytí ma za ruku. „No pohni. Poďme vybaviť to prekvapenie, aby som ti potom mohla dať to svoje.“

„Myslel som si, že si zabudla.“

„Zabudla. Ale teraz, keď som si spomenula, možno mám pár trikov,“ – významne nadvihne obočie – „v rukáve.“

„Anál?“

„Collin!“

Rozosmejem sa. „Žartujem. Trochu.“ Potiahnem ju za sebou. „Poď. Sme skoro tam.“

Prejdeme ešte jeden blok a zastaneme na mieste, ktoré veľmi dobre poznáme.

„Nie. To nemyslíš vážne.“ Harper krúti hlavou. „Hovorila som ti, že sa sem nemôžem vrátiť. Je to príliš ťažké.“

„Teraz chcem strašne povedať jeden vtip, ale zdržím sa.“ Stisnem pery a ona prižmúri oči. „Veríš mi?“

„Áno.“

Bez zaváhania.

A to sa mi neskutočne páči.

„Tak poď.“

Otvorím dvere.

Venuje mi pohľad, v ktorom sa zračí opatrnosť, nato prejde okolo mňa a vojde dnu – do Labky v srdci, útulku pre zvieratá, kde často dobrovoľníčime.

„Och, Collin! Harper!“ ozve sa Rachele spoza pultu a vystrie sa so žiarivým úsmevom na tvári. Prisahám, že tá žena nikdy nemá zlú náladu. „Prišli ste akurát. Práve ich okúpali.“

Harper sa na mňa pozerá, ale jej zvedavý pohľad ignorujem.

„Môžeme ich vidieť?“

„Samozrejme. Poďte za mnou.“

Poslúchneme a ja ďalej prehliadam Harperine očividné snahy upútať moju pozornosť. Aj keď ma doslova kopne.

To si, samozrejme, neskôr odskáče.

Rachele nás zavedie do malej miestnosti, v ktorej nie je nič okrem peľachu, stolíka, dvoch stoličiek a niekoľkých hračiek na hryzenie v rohu.

Nato vyjde von a Harper je okamžite pri mne.

„Collin,“ zasyčí. „Prosím, nenúť ma držať sladké bábätka, ktoré si nemôžem vziať domov. Zlomí mi to srdce a rozhodne mi to vezme chuť na sex.“

Je to varovanie.

Ale mňa nevystraší.

Vtom sa Rachele vráti – a tentoraz nie je sama. V každej ruke drží jedno šesťtýždňové šteniatko.

„Och, bože,“ zamrmle Harper a položí si ruku na srdce. Nemusím sa na ňu ani pozrieť, aby som vedel, že sa jej v očiach zaleskli slzy.

„Priviezli ich sem pred dvoma týždňami,“ vysvetľuje Rachele Harper, keď jej podáva jedno z hnedých šteniat. „Nie- kto tu nechal odkaz, že sa o ne nedokáže postarať, a zmizol. Sú to jazvečíky, ale určite krížené ešte s niečím. Zatiaľ nie sú úplne pripravené ísť do svojich nových domovov – mož- no o týždeň alebo dva –, dovtedy budú u nás. Nechám vás, aby ste sa s nimi chvíľu zoznamovali. Keď budete pripravení, zazvoňte.“

Rachele mi podá druhé šteniatko a žmurkne na mňa, po- tom nás nechá osamote. Harper si to svoje túli k hrudi a boz- káva mu hlavičku. Už je zamilovaná.

„Nenávidím ťa, Collin Wright. Úplne ťa za toto nenávidím.“

„To nie je pravda.“

„Nenávidím. Lebo ich milujem, a ak odtiaľto odídem bez nich, zlomí mi to srdce.“

„Nie, nebudeš mať zlomené srdce.“

„Budem.“

„Nebudeš, lebo som už podpísal všetky papiere. Sú naše.“

Konečne odtrhne pohľad od šteniatka a pozrie sa na mňa s ústami dokorán. „Prosím?“

„Počula si. Sú naše.“

„Nie.“ Je to tiché nie, naplnené šokom a radosťou.

„Áno. Minulý týždeň som sem priviedol Maria, aby sa s nimi zoznámil, a zamiloval sa do nich. Keď sme mali odísť, musel som ho odtiaľto takmer vyniesť.“

Minulý týždeň som Harper povedal, že si idem zabehať s našim anglickým buldogom, ktorého sme adoptovali hneď po návrate z Vegas. Pravda však bola taká, že som ho prišiel zoznámiť s našimi novými šteniatkami. V momente, keď mi ich Rachele dovolila vziať do rúk, som vedel, že patria k nám. A Mariova láska to len potvrdila.

„Preto je tento týždeň taký mrzutý? Lebo mu chýbajú?“

„Presne.“

„Collin... prisahám, ak si zo mňa teraz robíš srandu, ja... ja...“

„Nakopeš ma do holení?“

„Áno! A poriadne! A odopriem ti sex! Nič nebude!“

Šteniatko, ktoré mi zaspalo v náručí, položím do peľachu, potom vezmem to z Harperiných rúk a položím ho vedľa jeho súrodenca. Pritisnú sa k sebe a je to také rozkošné, že sa chvíľu len kochám. Otočím sa k svojej priateľke, ktorá na ne pozerá so slzami na krajíčku.

Chytím ju za ruku, čím upútam jej pozornosť. „Nerobím si z teba srandu, Harper.“

Žmurkne. „Naozaj nie?“

Nemôžem si pomôcť a rozosmejem sa. Znie tak... vystrašene. Ale roztomilo. Vždy ma pobaví, že toto dievča, posadnuté horormi a nožmi, má takú slabosť pre rozkošné malé zvieratá.

„Naozaj nie. Sú naše. A môžeme im dať mená.“

„Freddy a Jason.“

Zasmejem sa, lebo, *samozrejme*, že navrhne práve tieto. „Tak teda Freddy a Jason.“

„Milujem ich. Môžeme ísť domov a mať teraz neskutočne spaľujúci sex?“

„Áno, prosím.“

„Všetko najlepšie k výročiu dňa, keď si ma takmer prešla autom. Milujem ťa.“

„Povedz to ešte raz.“

„Všetko najlepšie k výročiu dňa, keď si ma takmer prešla autom.“

Štipne ma do bokov. „Nie to. Tú druhú časť.“

„Áno, prosím.“

Frustrrovane zavrčí. „Collin...“

Rozosmejem sa, pritiahnem si ju k sebe a pery nechám viesť tesne nad tými jej. Ešte ju nebozkávam. Len ju dráždim.

„Milujem ťa, Harper. Strašne moc.“

Šťastne si povzdychne. „Aj ja teba, hokejista. Ešte oveľa viac.“

Tentoraz ju poboškám.